

BIBLIOTEKA
SHTETIT

Gjikë Kurtiqi

Djersha Satirike

**THE NGJIL
I MBULUAR**

Gjikë Kurtiqi ka lindur më 3 qershor 1943 në Vithkuq të Korçës. Ka mbaruar fakultetin e shkencave politike juridike dhe tani punon në redaksinë e revistës «Hosteni». Ka disa vjet që boton fejtone, skica, fabula dhe poezi satiro-humoristike në organet e ndryshme të shtypit të përditshëm dhe periodik. Vëllimi «Thëngjill i mbuluar» është vëllimi i tij i parë.

BSH-2
K98

GJIKË KURTIQI

THËNGJILL I MBULUAR

Fabula, vjersha satirike, epigrame

Redaktor: Pandeli Kodheli
Botuar e riproditur nga Shtëpia Botuese «Naim Frashëri»

Tirazhi 3000 kopje Format 70x100/32 Shtabi: 2004-72

Shteti i Kosovës Shteti i Kosovës

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

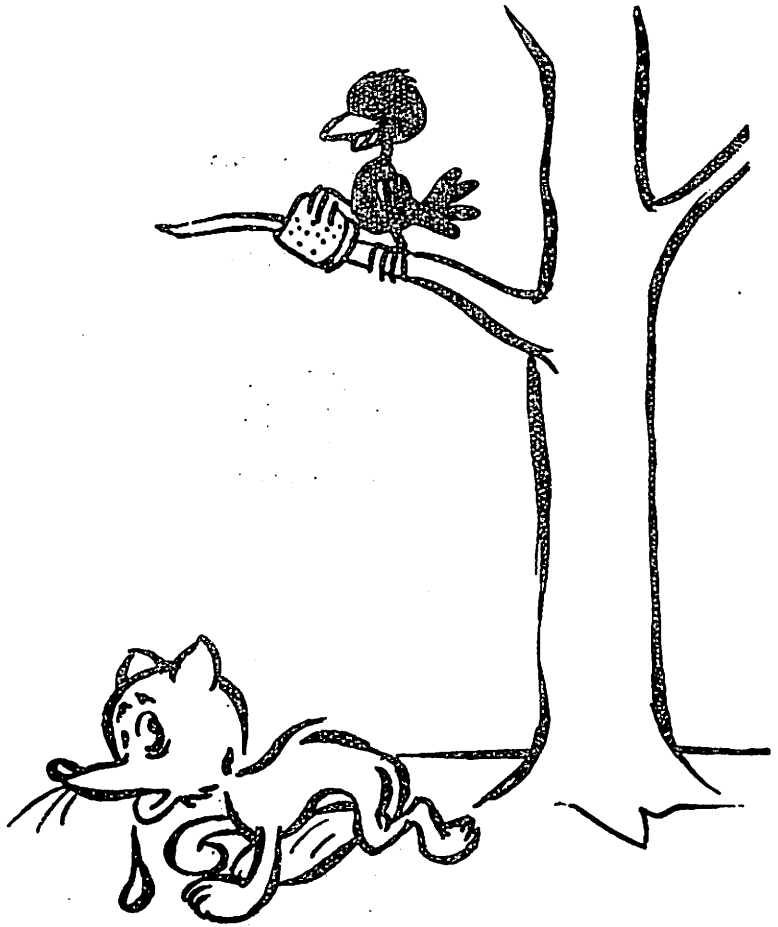
S'PERSËRITET FABULA

(Korbi dhe dhelpra)

Korbi, kësaj here,
me mëlçi në gojë,
tek dega e lisit
prapë vajti qëndroi.

Korbin, që nga larg
e pa zonja dhelpër
dhe pranë iu afrua,
si te prrall' e vjetër.

— Je një zog i rrallë,
i bukur nga shtati...
Por korbi mëlçinë
me kthetër e kapi:

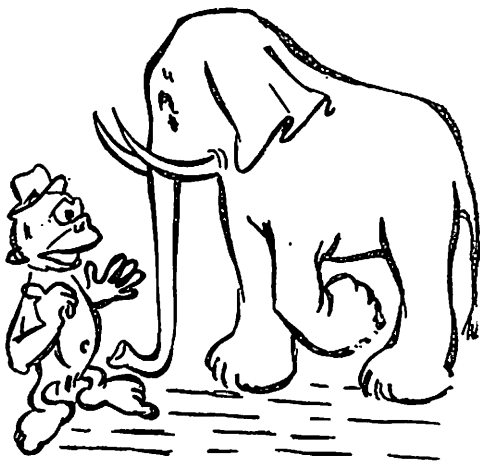

— Mos u lodh më kot,
në tjetër kohë jemi,
veç njëherë ma hodhe
si desh Lafonteni.

SA PËR DIJENI

Shkoi në park të kërkonte punë
një elefant i murmë.

— Që sot — i thanë, — mund të fillosh,
vendi i ariut është bosh.

Elefanti u prek në sedër
dhe tha:

— S'mund ta pranoj këtë ftesë,
e quaj bile ofezë.

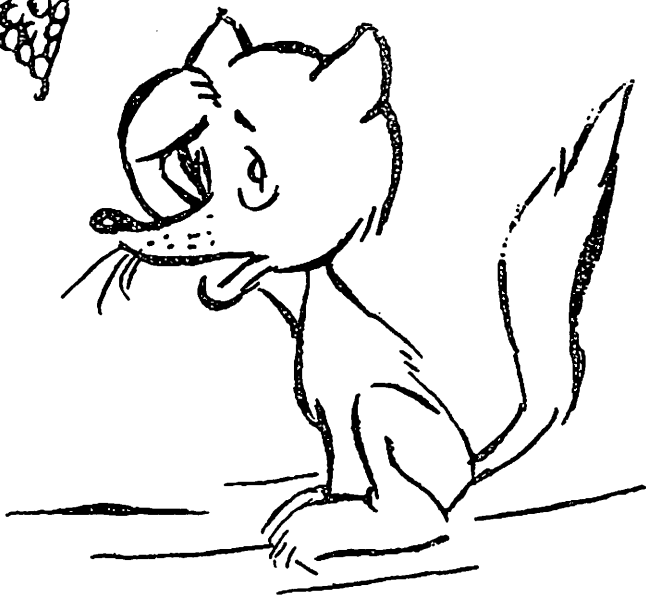
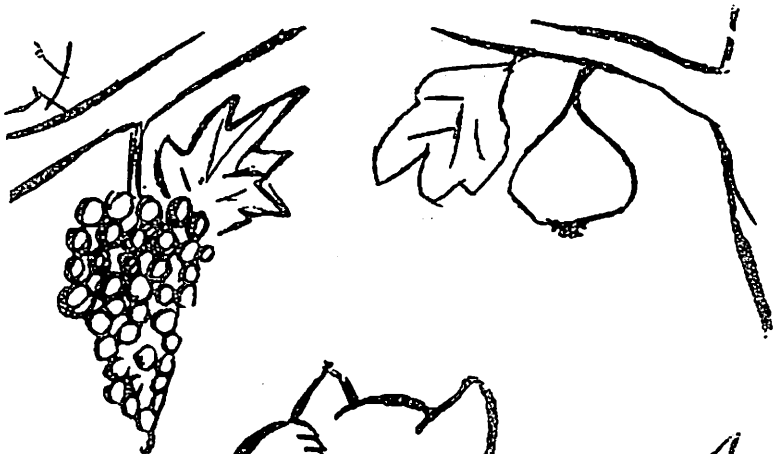
— Si të dëshironi,
i thanë me gjakftohtësi,
por... sa për dijeni,
këtu sorkadhe kemi një dhi
dhe drerin me brirët një pash,
e bëmë dash.

DHELPRA DHE FIQTË

Një fabul shkrova,
e qava me lot,
për dhelprën dhe fiqtë,
që s'i kapte dot.

Dhe si u mundua
e s'mundi t'i zërë
tha: «S'janë për mua;
janë të pa bërë».

Dikush i nxituar
mund ta ngrejë zënë:
«Fabulën Ezopi
me kohë e ka thënë».

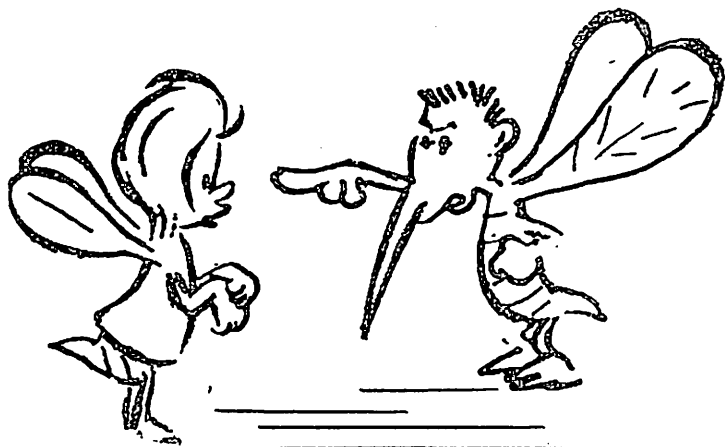

Kjo s'është e vërtetë,
e di mirë gjithëkush,
fabulën Ezopi
e ka thënë me rrush.

Pra ka një ndryshim,
kam vënë pak dorë,
s'kam bërë veç përkthim,
si disa autorë.

HELMIMI

Një mushkonjë
e gjinisë mashkullore,
jetën bashkëshortore
me mushkonjën
e tjetrës gjini,
po e kalonte
bukuri,
aq sa zili ja kishin harmoninë,
Por një ditë
e prishi biografinë...
Filloi t'i bërtasë
mushkonjës grua:
— Fjalë shumë s'dua,
ke bërë, ç'ke bërë,
t'i vëmë kapak,
jam unë zot në konak
dhe ti,
o do ma dëgjosh zënë,

o marsh tek jot' ëmë.
Pa lejë
s'do lëvizësh prej shtëpisë...
Më duket, u bëmë
si këmbët e dhisë.

— Ç'na gjeti kjo e keqe;
ç'na gjeti!
(Mushkoja grua
u alarmua)
Ne ishim bukur e mirë,
duket, tek ndonjë fanatik
gjak të helmuar ka pirë.

MINJTË E UGARIT

I kini parë beharit
minjtë e ugarit,
si kërcejnë përpjetë,
kur u tronditen foletë?

Na u mblodhën njëherë,
kokë më kokë në një ferrë,
kundër plugut të ngrejnë padi.
— Shpesh nëpër këmbë na ka marrë,
na prish rehatinë,
neve që s'kemi hyrë në hambarë,
qelibar e kemi biografinë...

Dhe filluan ta ngrejnë zënë,
por s'qe thënë...
Aty pranë një milingonë,
që veshin i kishte vënë fjalës,
u ngrit e tha:
«E ç'më mburri me biografitë,
ju, o parazitë?!

1987
MTC A 04

BLETA DHE FLUTURA

Një ditë qershori,
tek një lule e bukur,
nikoqirja bletë
takoi një flutur.

Bleta, me nektar
plot ishte ngarkuar,
flutura qe stolisur,
lyer, parfumuar.

— Me ç'po shoh, — tha bleta,
sot paske pushim.

— Jo, — përgjigjet flutura,
kam lënë takim.

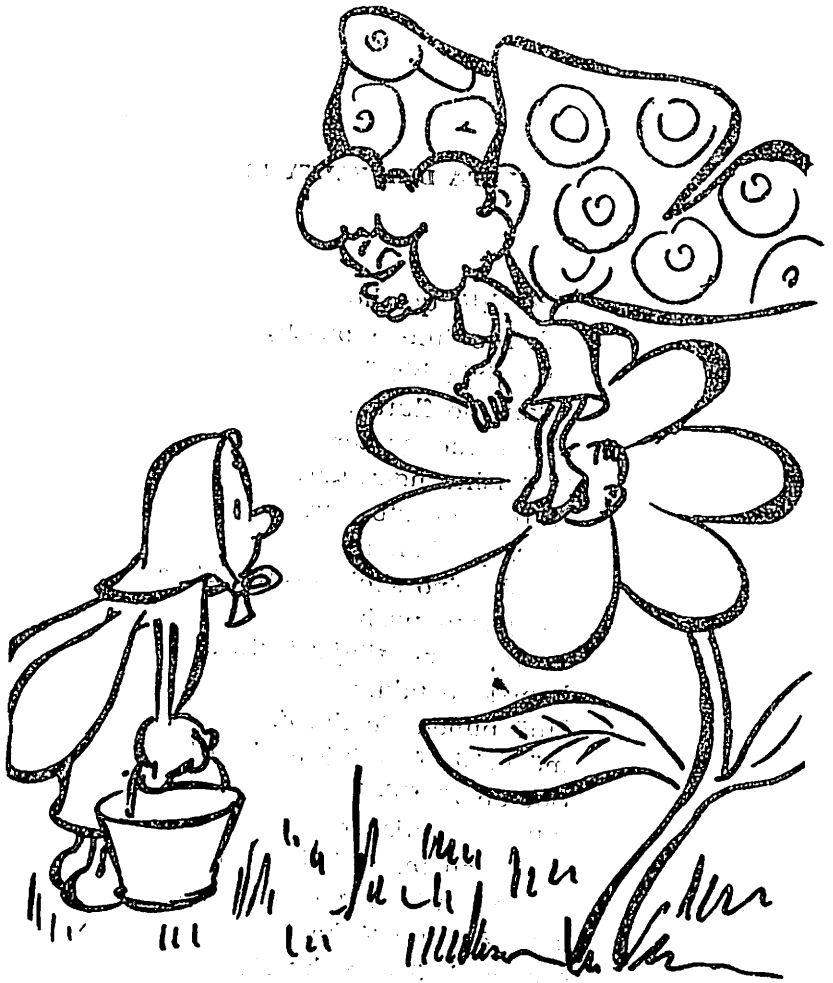
Unë punën s'e duroj,
më prish freskinë e shtatit...

Sot do të filloj
muajin e mjaltit.

— Gëzohem, — i tha bleta,
por për mjaltë mos m'u mburr!
Ty një muaj të ka jeta,
e mua s'më soset kurrë.

20265

KUR DHELPRA BËHET LUANESHË

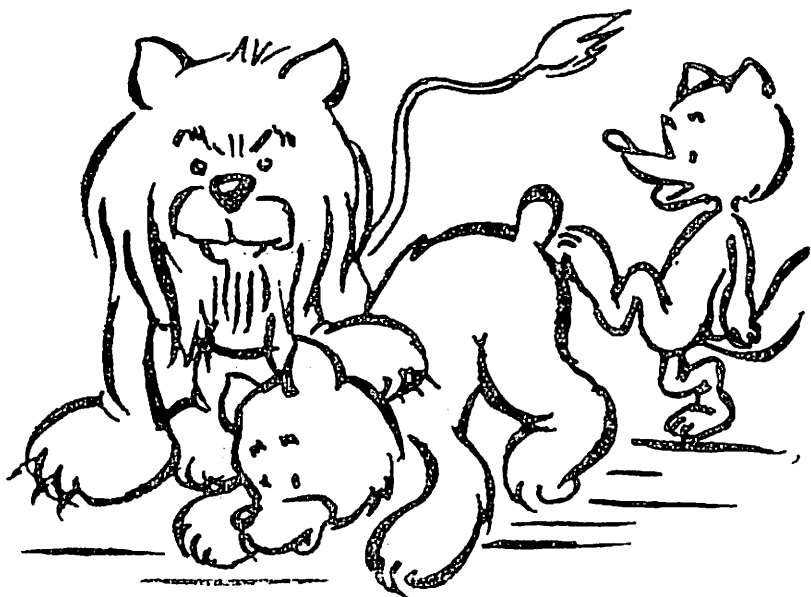
Për disa prapësi që kish bërë,
luani zët e kish marrë arinë,
e, që të bëhej mësim për të tërë,
priste vetëm rastin e volinë.

Erdhi ajo ditë. . .

U ngrit, e përfshiu,
ndër këmbë e vuri arinë;
e shtriu.

Dhelprat, të gjitha,
nga qenë e nga s'qenë,
u shkulën e vanë.

E goditën. e pështynë,
e shanë.

«S'më vjen keq, — tha ariu,
pse më mundi luani
dhe më shtriu në shesh
por... vetëm për dhelpren,
që u bë luaneshë».

SHKËLQIMI

Hëna tokës i thotë një ditë:
— Unë kam më tepër dritë,
shkëlqim dhe bukuri,
jo më kot poetët më thurin lavdi.
Jam në qiell një xhevahir...
Shpesh dhe ty të ndriçoj,
natën në errësirë.
— Po, i thotë toka,
të falenderoj
për dritën që më jep mua,
veç desha të të kujtoj,
se atë dritë
edhe ti, (në s'gaboj)
si unë,
e merr hua.

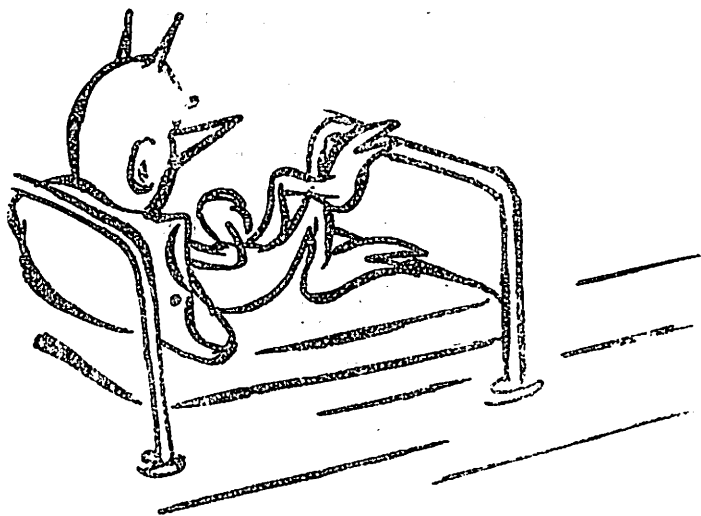
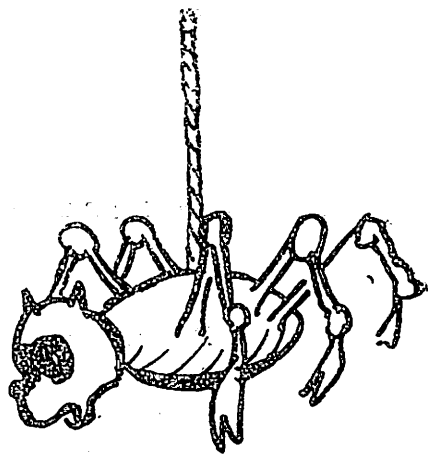
GRERA DHE BLETA

Ishte një ditë e nxehtë
behari;
një grerë dhe një bletë
u takuan
mbi një fije bari.
Si u përshëndetën
dhe nxorën mallë,
këmbyen këto fjalë:
— Lum ti, — shtoi grera,
se ta heq dera
nderin dhe lavdinë.
Të gjithë kujdesen,
të të rregullojnë shtëpinë.
Mua deri më sot,
askush s'më çmoi,
ndonëse pitet
i bëjmë njësoj.

— Ashtu është, — tha bleta, —
veç mos harro kunatë,
të tuat janë të lehta,
të miat janë me mjaltë.

PREOKUPIMI

Pleshti qe shtrirë
në një shtrat të butë,
pranë tij merimanga
u ul me parashutë.
— Si je, o plesht, pelivan?
Herët qenke ngritur!
Që lart në tavan
të pashë se je mërziur.
— Derr jam bërë, moj motër
dhe s'di se si do dal.
Çdo ditë e çdo natë
dëgjoj po ato fjalë:
— Byrekun sot e kishe qarë,
— Tava donte dhe pakëz piper.
— Ky model s'ka të sharë...
— Merre në frigorifer...
Dhe shpesh përemrat:
«E imja», «i imi»,
pastaj qetësi.
Ky është gjithë preokupimi,
në këtë dhomë qeli.

S H Q E T Ë S I M

Dy majmunë
një të shtunë
bisedonin me maraz,
në kafaz:
— Koha ka ndryshuar.
Dikur,
për të na vizituar,
vinin me shumicë,
njerëz të çdo moshe,
sa bëheshin kopicë,
bosh nuk mbetej qoshe.
Pa na shikonin,
si i imitonim,
e diçka thoshin.
— Ashtu vërtet,
kishte lezet
ajo kërshtëri,
kafshët e tjera
na kishin zili.

— Lere, ç'e kujton
atë kohë të shkuar,
më pikon në zemër,
(tha majmuni femër).
— Ç'është kjo punë,
nuk di, përse
nga ne u larguan?
— Ja, ta them unë,
që kur zunë
të na imitojnë
disa gagarela,
ne... na ra vlera.

EZOPI DHE GOMARI

Gomari tek Ezopi
një ditë u ankua:
— Pse, kur lexojnë
fabulat e tua,
të gjithë qeshin,
e tallen me mua?
Nga kjo padrejtësi
jam prekur shumë,
prandaj të lutem
shihe këtë punë.
Nxirr dhe një fabul
të padëgjuar,
ku unë të dal
i mençur, i zgjuar.
— Këtë s'e bëj dot,
i thotë Ezopi,

është punë me zarar... ,
se bota ty
do të të quante Ezop,
dhe mua gomar.

VJERSHA SATIRIKE

FLETA E PEMËS

Për shkollën e drejtor Lonit
flisnin me respekt
shokët e seksionit.

Shkova në një orë mësimi,
florën e Shqipërisë kishin si temë.
I vetmi mjet konkretizimi
ishte një fletë nga një pemë.

Dhe ajo s'kishte hyrë nga dera,
prej dritares e kishte sjellë era.

KA DIÇKA TË HUAJ

— Kjo triko,
më tha një ditë Sopot,
duket që është mall importi.
— Jo, — i thashë,
jeni gabuar,
për këtë ju siguroj,
në vend është prodhuar.
— Mundet, por ky fill
s'është i kombinatit.
— Ke të drejtë,
është lesh nga dhent' e fshatit.
— S'ka mundësi!
Këtu patjetër ka diçka të huaj.
— Po, ka vërtet,
...në kokën tuaj.

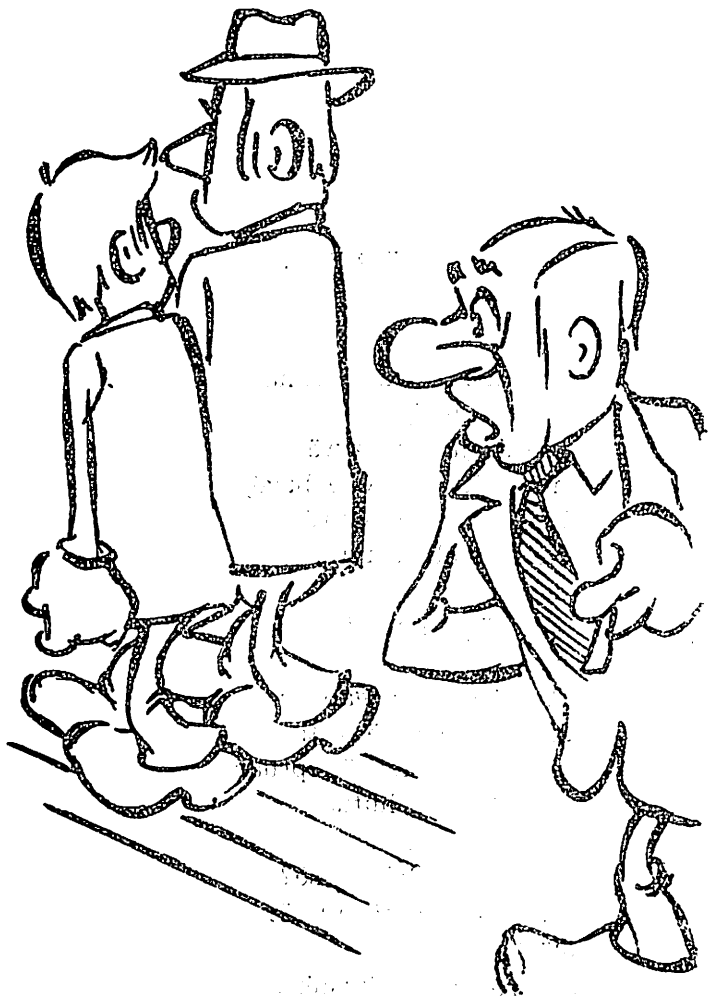
BUKA E VJETËR

— Të lumtë!
më tha shoku Pjetër,
— u tregove «burrë»!
Sa shpejt harrove bukën e vjetër,
s'e prisja nga ti kurrë,
të rrëzoje në provim
Aurelin tim.
— Djalit tënd, — i thashë,
s'kisha ç't'i bëja tjetër,
në provim më erdhi byk.
Më vjen keq...
më tepër për ty «buk' e vjetër»,
që paske zënë myk.

K T H E S A

Kur u caktova në punë,
s'di as unë,
pse drejtori në zyrë
më priti hundë e buzë,
i ngrysur në fytyrë.
Në të thella s'hyra,
mendova:
«Do të jetë nursëz
nga natyra.»
Pashë se isha gabuar.
Një të hënë më priti
me përzëmërsi të tepruar,
sa më la të hutuar.
Ç'të ishte vallë
gjithë kjo delikatesë?
Më pas i rashë hilesë:
Që kur më pa
me zëvendësministërin,
shoku drejtor bëri kthesë.

BALLAFAQIMI

— Dhe Ariani, tha Minai,
na u fejua!

— Vërtet, i thashë, ç'thua?!

— Po, po, nusen

ia gjeti xhaxhai...
Të djelë, në bulevard përjashta
u panë në një ballafaqim,
u pëlqyen nga kashta
dhe bënë celebrim.
— Të vjen çudi kur e dëgjon,
ishte vetë shoku Arian,
që për dashurinë
na fliste me pasion.
— Gjithë fajin e ka kashta,
që ka aftësinë
të mdezë në zemrën e djalit
dhe të vashës,
dashurinë,
që zgjat sa flaka e kashtës.

BARUT I THATË

Kur zbret poshtë në terren,
menjëherë shpërthen
si barut i thatë.
Por kur vjen dikush nga lart,
edhe po të jetë verë
e koha të bëjë thatësirë,
ty, menjëherë
baruti të merr lagështirë.

VITRINA DHE BANAKU

Vitrina dhe banaku u zunë
në një ditë të bukur me diell,
e acaruan konfliktin aq shumë,
sa e ftuan shoku-shokun në duel.

Debatin, e para, e nisi vitrina:
— Pse s'pastrohesh, po rri kaq i ndytë?
Pluhur ke mbi shpinë dhe mbeturina,
sa kur të shoh më dhëmbin sytë.

— Në të dhëmbin sytë kërko ndihmë nga optika,
i thotë me mendjemadhësi banaku,
mos më shih mbi supe disa pika,
por shiko më mirë,
ç'më ka brenda barku.

Dhe ta marrësh vesh, shoqja vitrinë,
kam mallra të kualitetit të parë,
jo një e dy, por me dyzinë,
që zotërote as në ëndërr s'i ke parë.

Ty shitësi ta ka kallur dambllanë,
prandaj po pëlcoet prej zilisë,
dhe mirë ta bën, se je vetëm për reklamë,
kurse unë shërbej për miq e farefis.

— S'i s'ke turp, — ia ktheu vitrina
e vrrarë tepër në sedër,
nga një i mbushur me mbeturina
nuk ke ç'të presësh më tepër...

«ME HAPIN E KOHËS»

Të bëhesh për shefin
urë në sytë e botës,
sot, për servilin
s'është aspak e modës.

Shpesh, para eprorit,
kur rasti e bie,
duhet manovruar
me takt edhe shije.

Nëse, fjala vjen,
ngrihet një punëtor
dhe vë fletërrufe
për shokun drejtor,

Pa u tharë boja,
pa u ndezë fitili,
përgjigjen e parë
ta japë servili,
duke nënvizuar
çdo fjali e frazë:
— Shokë, kjo akuzë
nuk ka asnjë bazë.

Këtë të vërtetë
s'e them vetëm unë...
Shoku ynë drejtor
shëmbull është në punë.

Një tjetër problem
të na shqetësojë:
Rrezik që ngarkesa
fare ta shkatrojnë...

* * *

Duhet të veprosh
me stíl ideal,
në do që të jesh
servil aktual.

MËSUESI DHE GALILEU

Është ora e fizikës.

Në klasë

ka rënë qetësi absolute.

Mësuesi vizaton në dërrasë
grafikun e një amplitude.

Dikush lëviz.

pak andej nga fundi ,

mësuesi durimin e humbi:

— Kush lëviz?

Flisni kush?

— Dheu —

foli dikush.

Mësuesi kokën ktheu

dhe shpërtheu:

— Kush e tha? * *

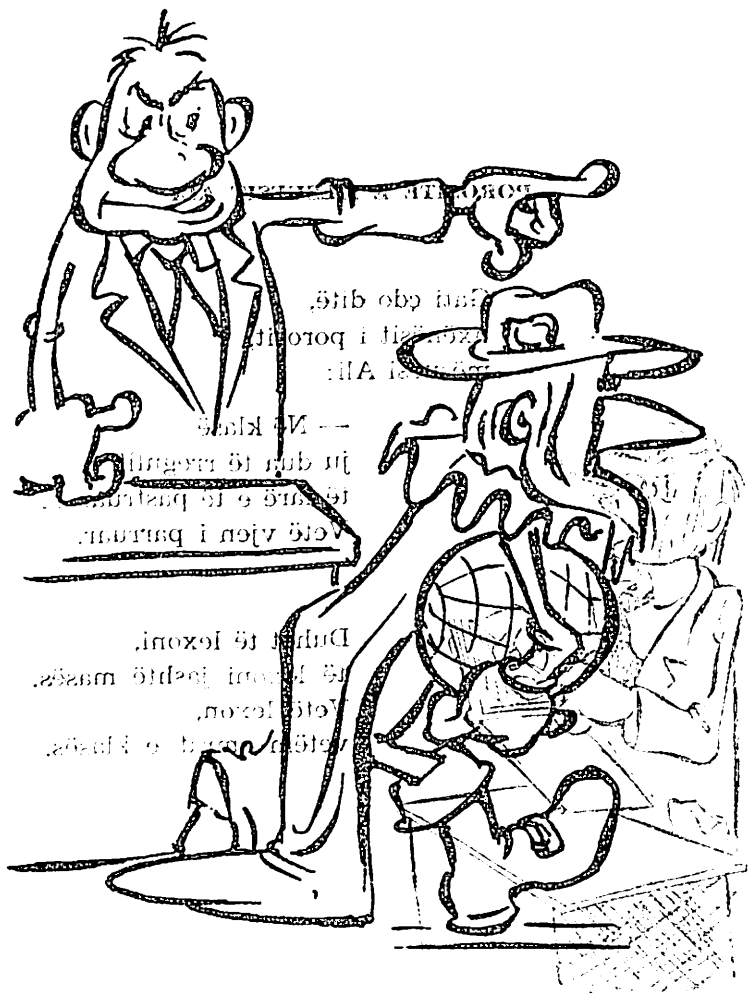
— Galileu.

(Një zë përshpëriti ngadalë.)

— Galileu jashtë të dalë

dhe të mos ia shohë surratën,

pa sjellë në shkollë babanët.

POROSITË E MËSUESIT ALI

Gati çdo ditë,
nxënësit i porosin,
mësuesi Ali:

— Në klasë
ju dua të rregullt,
të larë e të pastruar...
Vetë vjen i parruar.

Duhet të lexoni,
të lexoni jashtë masës.
Vetë lexon,
vetëm emrat e klasës.

EDUKATË

— Ta kesh vath në vesh, Artan!
(Djalit moral i bënte atë ditë.)
Të mos pish kurrë duhan,
se të prishen mushkëritë.

Veç të këqia sjell duhani,
është si të blesh belanë me pare.
E ke të qartë?
Tani shko më bli një «Partizani»,
se m'u ça hunda për cigare.

TE TRASHËGOSH

— Te trashëgosh!

Më tha shoku Llazar,

duke më përdafuar.

Hë, ç'paske qenë

një thëngjill i mbuluar,

një shpuzë,

dhe më puthi në buzë.

Mbeta i hutuar.

— More avash, i thashë,

unë i fejuar?

As ndër mend s'më ka shkuar
ndonjëherë.

— Lëri nazet

dhe eja na jep

nga një gotë verë,

duhet lagur kjo ditë...

— Po më habit...

— Marika sa më tha,

se të kishin parë

me të fejuarën në kinema.

— Po, në kinema

isha vërtet,

aty nga fundi i javës

me gocën e hallës,

or me saadi unë, ILLAN

aty shkohet për film

dhe jo për të bërë celebrim.

Sub sja adu gur ilkadZ --

ilpöpökud ofb inotyÄ

öijmöl on ömjöl öp öb öb öb

öw valb ö ka öjün vesnöl!

ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö

ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö

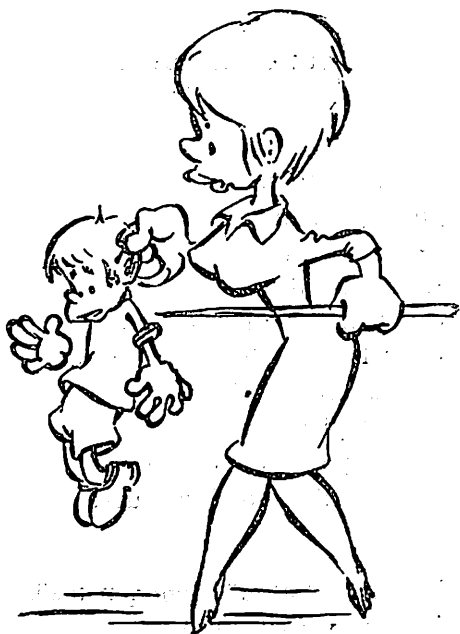
ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö

ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö ö

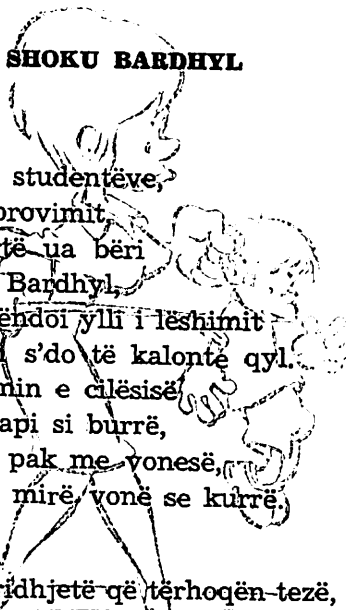
FAJI DHE VËSHI

— Xhaxhi, më tha një ditë
Agroni dhe buzëqeshi,
për çdo faj që bëjmë ne fëmijtë,
mos vallë e ka fajin veshi?!

Se çdo ditë në klasë mësuesja,
kur dikush nga ne gabon,
sikur të ishim lepurusha,
na kap për veshi, na peshon!

SHOKU BARDHYL

Gjithë studentëve,
para provimit,
të qartë ua bëri
shoku Bardhyl,
se perëndoi ylli i lëshimit
askush s'do të kalonte qyl.
Poblemën e cilësisë,
ai e kapi si burrë,
vërtet pak me vonesë,
po më mirë, vonë se kurrë.

Nga tridhjetë që tërhoqën-tezë,
kaluan vetëm pesë.
Dhe ata s'do kishin dalë nga vrima,
por i ndihu «vitamina».

Shoku Bardhyl e ka parim:
«Pa djersirë,

askush në provim
s'i shpëton rrezikut».

Nga ky rregull bën përjashtim,
vetëm miku i mikut.

MEMORANDA E NË DRAHË

Një dramë shkruar me frymërisht
shprehur në tërësi pa vlerë
shprehur me fjalë për një fjalë
si të kenë kaluar mungj një pjesë

Mungj kaluar, një pjesë e duket
shprehur me një pjesë
me an duket e hodhur — mendohet
po duket e paska dëshirë pas.

— Drama juaj tëpër më pëlqen
nëse problemi bën përgjithësimet
të një gjë të vëmë në skenë
si të bëjë këto e këto ndryshime.

METAMORFOZA E NJË DRAME

Një dramë shkrova me frymëzim,
vrapova në teatër pa vonesë.
«Duku, më thanë, për njoftim
si të kenë kaluar muaj nja pesë.»

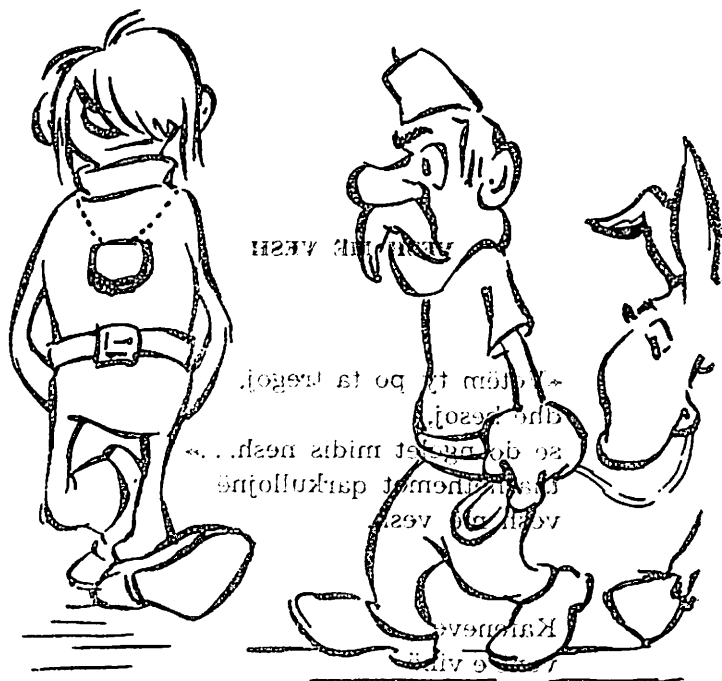
Muajt kaluan, unë prap' u duka,
drejtori më priti buzëgaz
me sa duket e hodha, — mendova
po dardha e paska bishtin pas.

— Drama juaj tepër më pëlqen,
ngre probleme, bën përgjithësime...
Jemi gati ta vëmë në skenë,
si të bëni këto e këto ndryshime.

Pas ndryshimeve e mori regjizori,
ai vërejtje të tjera kish padyshim
më pas ndihmësi, aktori, piktori...
s'mbeti njeri pa dhënë një mendim.

M'u desh t'ia nis pesë herë nga fillimi
për çdo vërejtje veç e veç,
derisa drama ime «Pendimi»,
një ditë përfundoi në ... skeç.

Unë të paktën fitova përvojë,
kjo ka më tepër rëndësi,
pa skeçin mund t'a çoj në estradë,
e ta kthej në dramë përsëri.

kjo kapistër dhe ky pallëm?
 Shoku e dëgjoi, pastaj shfaqti mendimin e vet:
 — Mos harro kështu si në fshat,

VESH MË VESH

«Vetëm ty po ta tregoj,
dhe besoj,
se do ngelet midis nesh...»
thashethemet qarkullojnë
vesh më vesh.

Kafeneve
venë e vinë
me zë të lehtë,
nga tavolina në tavolinë,
buzë më buzë,
ato zgjaten,
bëhen tërkuzë.
Fije marimangash,
thashethemet enden...
«E more vesh?
Lakja ngrihet në përgjegjësi.

Shabanin e zëvendëson Bilali,
shkon me ulje,
për çështje morali».

Tjerrin thashetheme
dhe ca me «kulturë»
e shpirt të sëmurë...

Si pula vezët,
ngrohin thashethemet
mikroborgjezët.

KONDITA

Së tepërmi keni përparuar,
(ndodhin në botë dhe mrekulli!)
për vajzën keni pranuar
të martohet me dashuri.

Vetëm se një konditë
i vutë çupës suaj Shpresës:
«Dashuria s'duhet t'i lindë
para... martesës».

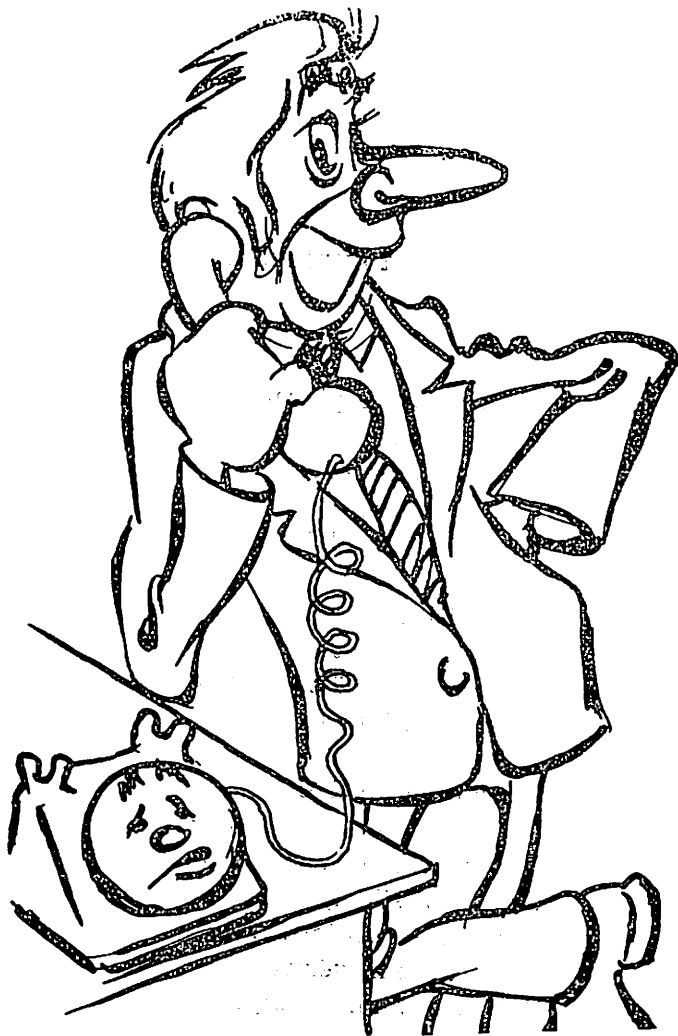
SHOKU KRISTOFOR

Është absurditet,
të quash konservator
shokun Kristofor.
Po flas me shumë kompetencë,
s'ka mbledhje apo konferencë,
të mos dërmojë nga tavolina
njerëzit me mbeturina.

Vajzës së tij vërtet
ia ka mbledhur shoku Kristofor,
se s'ka fare lezet
të dashurojë ajo një punëtor.
Kjo është marrëzi,
si mos të tërbohet Kristofori,
kur kishte mundësi
të merrte një burrë
(të paktën)
në rang ambasadori?!

PA SKRUPULL

Ndodhi si në përrallë.
Në zyrë unë
dhe telefoni përballë,
mbi tavolinë.
Receptori ngadalë
çohet
dhe prish qetësinë:
— Ne telefonat
qenkemi shumë të duruar,
e kemi barkun të gjërë
si napë.
I dëgjojmë të tërë
kur flasin mbarë e prapë...
Nganjëherë na vjen ndot
dhe kemi siklet,
por prapë durojmë...
Të fortë jemi vërtet!
Vetëm tërbimi na hipën,

kur dikush pa skrupull
ndërhyn për nipin,
se mbesën bukuroshe...
t'u sigurojë ndonjë «qoshe».

ART MODERN

— E mrekullueshme Xhek, ollrajt,²
këtij i thonë art modern!
Por të lutem tregoi vëllait
është, njëri, gomar, apo qen?

— Më vjen keq, Xhon i shkretë,
pse pyet si shumë të tjerë,
sikur unë ta dija vetë,
vepra s'do të kishte vlerë.

*) shumë mirë (anglisht).

MURI DHE «PIKTORI»

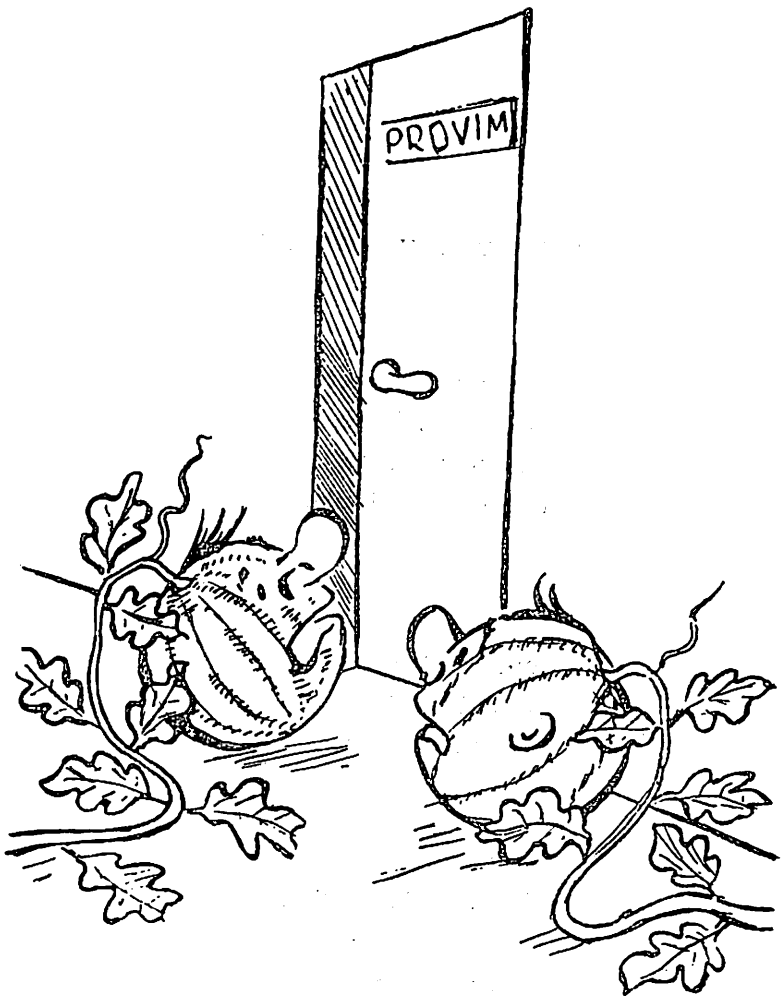
Ndërsa shokët po i thonin:
«Ti paske shije të hollë»,
muri po skuqej nga turpi,
në të ish varur një njollë.

EPOPEJA E VJESHTUKËVE

Siç mund të ketë
kallinj pa bukë,
ka dhe studentë,
u thonë vjeshtukë.

Vjeshtukët njihen,
nuk është zor,
para të tjerëve,
vinë në shtator.

Vinë prej qytetit,
vinë prej katundit...
Duhet provuar
fisheku i fundit.

Vinë të tulatur,
nuk thonë një fjalë,
shkojnë nëpër rrugë
si «ilegalë».

Hapin shpejtojnë,
çantat në duar,
të sëkëlldisur,
të dëshpëruar.

Janë në siklet,
s'dinë si po dalin
dhe shoku-shokut
i qajnë hallin:

— Si je Arian?
A ke mësuar?
Sa paske rënë!
Je dobësuar!

— Mbi leksione mbeta,
mbeta mbi dispensë,
s'kam as pretendime,
veç një copë pesë.

— E ç'duhet më shumë
se një pesë e çalë,
sa të hedhim lumin,
pastaj bëjmë pallë.

Bëjn' pallë vërtetë,
darkë e mëngjez;
në fakultet
nuk ngrohin vezë.

Pa vinë vërdallë
si kali në duaj,
një palë këpucë
grisin në muaj.

Dhe kur u thua:
— Ku jeni shokë?!
Ta kthejnë serbes:
«S'jemi peshkopë,

që s'kanë haber
fare nga jeta,
po venë e myken
në biblioteka.

Të mbyllesh brenda
nuk ka kuptim.
Sa për provim
boll një lexim».

Dhe çajnë ferrën
poshtë e përpjetë,
e livadhisin
si hergjeletë.

Ua mbledh rripat
vetëm shtatori...
Djersijnë nga halli,
djersijnë nga zori.

«Pse?!... Kam mësuar!...»
(I skuqen veshtë)
— Urdhëro librezën:
Eja në vjeshtë!

Kur dalin jashtë:
«Nuk pata fat,
ose profesori
më kish inat».

Lëvizen gurët,
për të ndërhyrë
dhe kur kalojnë
veç me të shtyrë.

Vjeshtukët janë
edhe fodullë,
hiqen të aftë
dhe me kulturë.

Flasin për shkencë,
filozofi,
për art, muzikë
dhe letërsi.

Vrasin shumë lart
në muhabet,
«dhi e zgjebosur,
bishtin përjetë».

Vetëm në vjeshtë
u humbet vula,
u bien pendët,
e bëhen pula.

Dhe si u digjet
karta e fundit
i venë qytetit,
i venë katundit.

Kallinj pa bukë
vjeshtukët janë,
prandaj dhe shosha
i nxjerr mënjanë.

1973

VITI I RI DHE NJE BUROKRAT

Kur radha i erdhi dollisë
për të uruar Vitin e ri,
burokrati pa e çuar gotën e rakisë
u ngrit e tha:
— Nuk duhet nxituar,
mendoj për nesër
ta lëmë dollinë,
t'i shohim edhe një herë...
biografinë.

NJE SKEPTIK

Edhe më parë e kam theksuar:
Për Vitin e ri kam konsideratë,
por prap' le për të dyshuar:
se vjen përher' veç në mesnatë.

THASHETHIEMEXHIUT

Tek pinte një «kafe me pak»
mbështetur mbi banak,
shokut i pëshpëriti «një sekret»:
— Dëgjuat shoku Pjetër?
Ky vit zëvendësohet nga një tjetër.
Është e sigurt,
i zë vendin një i ri...
pushohet për paaftësi.

NJE KOPRAC.

Hallall t'a bëj gostinë,
(kështu e don adeti)
dhe verën dhe rakinë
dhe tavën me gjel deti.

Sikur të vije ditën...
Ish më ekonomike,
diçka do të kursenim
nga drita elektrike.

NJË KARIERIST

Për ty me fund
do ta pi döllinë,
për ty jam gati
ta përmbys shtëpinë.
Këtë nder e meriton...
nxjerr shefin në pension.

NJË TEKNOKRATI

I thanë:

— Po vjen Viti ri,
turnin fillon në mesnatë.

Ai tha:

— Për mua ka rëndësi
të ketë kategorinë e shtatë.

DISA SHKRIMTARËVE

Dhe pa ardhur Viti ri,
unë e di,
ju sërishmi do filloni
të premtoni,
për vëllimet që do marrim.
Mos vallë e ngatërroni
një prillin me një janarin?!

NJË KINOREGJIZORI

Kush tha «nuk je aktivist»?
Ti po shkëlqen si meteor,
në regji si skenarist
dhe në skenar si regjizor.

NJË KRITIKU

Kritikën e kishe tharë,
s'i kurseve bateritë
ndaj autorit, që dhjet' vjet më parë
të kish kthyer poezitë.

NJE POETI

Poezinë e botuar në gazetë
e lexova në fillim qetë-qetë,
e rilexova me durim disa herë...
nuk po gjeja, për të hyrë asnjë derë.

Von', shumë vonë e zgjidha sferën,
Odisenë e kësaj «kulture»,
Është vështirë të gjesh derën
në një vend, ku s'ka as mure.

NJË ORËNDREQËSI

E shoh,
qenke mjeshtër i mbaruar
orën mirë m'a rregullove,
jo vetëm që s'mbetet prapa,
por është bërë dhe novatore.
Ka vrapuar aq, të shkretën,
sa punon për tetëdhjetën.

NJE SHITËSI

Bukur fort e paske nisur,
shpjere në fund,
bëje tamam,
kilen e ke katandisur
... nëntëqind gram.

NJË BERBERI

Ty «të lumtë» ajo gërshërë,
kur më gjen të tillë truthatë,
flokët ja u lë të tërë
dhe u qeth vetëm paratë.

NJE SHOQES SIME

Ti, që aq shumë deshe Mentorin
e në fund more Nexhdetin,
nuk e di,
u martove me televizorin,
apo me kryeqytetin?!

PASQYRA E LËNDËS

	Faqe
FABULA	
Spërsëritet fabula	5
Sa për dijeni	8
Dhelpra dhe fiqtë	10
Helmimi	13
Minjtë e ugarit	15
Bleta dhe flutura	17
Kur dhelpra bëhet luaneshë	19
Shkëlqimi	21
Grera dhe bleta	22
Preokupimi	24
Shqetësimi	26
Ezopi dhe gomari	29
VJERSHA SATIRIKE	
Bleta e pemës	33
Ka diçka të huaj	35
Buka e vjetër	37
Kthesa	39
Ballafaqimi	41
Barut i thatë	43
Mitrina dhe banaku	45

Me hapin e kohës	47
Mësuesi dhe Galileu	50
Porositë e mësuesit Ali	52
Edukatë	53
Të trashëgohesh	54
Faji dhe veshi	56
Shoku Bardhyl	58
Metamorfoza e një drame	60
Rripi dhe zinxhiri	62
Vesh më vesh	64
Kondita	67
Shoku Kristofor	68
Pa skrupull	69
Art modern	72
Muri dhe «piktori»	74
Epopeja e vjeshtukëve	75

EPIGRAMME

Viti i ri dhe një burokrat	85
Një skeptik	86
Thashethemaxhiut	87
Një koprac	88
Një karierist	89
Një teknokrat	90
Disa shkrimtarëve	91
Një kinoregjizori	92
Një kritik	93
Një poet	94
Një orëndreqësi	95
Një shitësi	96
Një berberi	97
Një shoqes sime	98